

Księga Kaznodziei

Rozdział 3

1. Wszystkie rzeczy mają czas, a swym zamierzonym biegiem przemija wszystko pod słońcem: 2. Czas rodzenia i czas umierania; czas szczepienia i czas wrywania tego, co szczepiono. 3. Czas zabijania i czas leczenia; czas rozwalania i czas budowania; 4. czas płakania i czas śmiania; czas narzekania i czas tańcowania; 5. czas rozrzucania kamieni i czas zbierania; czas obłapiania i czas oddalania się od obłapiania; 6. czas nabywania i czas utracania; czas chowania i czas odrzucania; 7. czas darcia i czas zszywania; czas milczenia i czas mówienia; 8. czas miłowania i czas nienawidzenia; czas wojny i czas pokoju. 9. Cóż więcej ma człowiek z prace swej? 10. Widziałem udręczenie, które dał Bóg synom człowieczym, aby się ciągnęli w nim. 11. Wszystko uczynił dobre czasu swego, a świat podał rozbieraniu ich, aby nie znalazł człowiek sprawy, którą uczynił Bóg od początku aż do końca. 12. I poznałem, że nie masz nic lepszego, jako weselić się a czynić dobrze za żywota swego. 13. Każdy bowiem człowiek, który je i pije, i widzi dobra z prace swojej, to dar Boży jest. 14. Doznałem, iż wszystkie sprawy, które Bóg uczynił, trwają na wieki: nie możemy im nic przydać ani ująć, które Bóg uczynił, aby się go bano. 15. Co już było, to i teraz jest; co będzie, już było; a Bóg odnawia, co przeminęło. 16. Widziałem pod słońcem na miejscu sądu niezbożność; a na miejscu sprawiedliwości nieprawość. 17. I rzekłem w sercu swoim: Sprawiedliwego i niezbożnego Bóg sądzić będzie i czas każdej rzeczy tedy będzie. 18. Rzekłem w sercu synom ludzkim, aby ich Bóg doświadczył i ukazał, że są bestiam podobni. 19. Przetoż jednakie jest dokończenie człowieka i bydła, i równy stan obojga. Jako umiera człowiek, tak i one umierają, i jednako tchną wszystkie, i nie ma człowiek nic więcej nad bydło: wszystko podległo marność 20. i wszystko idzie na jedno miejsce. Z ziemi są uczynione i w ziemię się jednako obracają. 21. Któż wie, jeśli duch synów Adamowych wstępuje wzgórze, a jeśli duch bydłocy zstępuje na dół? 22. I obaczyłem, iż nic lepszego, jedno weselić się człowiekowi w uczynkach swych a iż to jest dzieło jego. Bo któż go przywiedzie, iżby poznał to, co po nim będzie?

Biblia Jakuba Wujka – przekład Biblii na język polski wykonany przez jezuitę, Ks. Jakuba Wujka, wydany w całości po raz pierwszy w roku 1599. Wujek pracował nad nią w latach 1584–1595.